

DANNEBROGS-SAMFUNDET

1908-24 Danmarks-Samfundet

Flaglov

§ 1

Kongeriget Danmarks flag betegnes Dannebrog.

§ 2

Dannebrog er rødt (farvekode pantone 186C) med hvidt kors, som deler det i 4 retvinklede, lige høje firkanter. Korsets bredde er $1/7$ af flagets højde. De inderste firkanter er kvadrater. Længden af de yderste firkanter er $7/4$ gange længden af de inderste firkanter. Dannebrog i denne udformning betegnes stutflag.

Stk. 2. Dannebrog i denne udformning kan anvendes af alle.

Stk. 3. Der må ikke i Dannebrog anbringes mærke, tegn eller bogstav medmindre der inden denne lovs ikrafttræden af Justitsministeriet er meddelt særskilt tilladelse hertil. Der kan ikke fremover meddeles særlig tilladelse til private, firmaer m.v. til brug af kongekrone, særligt mærke eller bogstav i stutflaget.

§ 3

Dannebrog føres af Regenten, Kongehuset, statslige myndigheder samt firmaer m.v., som inden denne lovs ikrafttræden har fået særlig tilladelse hertil, som splitflag. Ligeledes er rigets flag et splitflag. Der kan ikke fremover meddeles særlig tilladelse til private, firmaer m.v. til brug af splitflag.

Stk. 2. Splitflaget er rødt (pantone 186C) med hvidt kors og split. Korsets bredde er $1/7$ af flagets højde. De inderste firkanter er kvadrater. Længden af de yderste firkanter er $5/4$ gange længden af de inderste firkanter. Tungernes længde er $6/4$ gange længden af de yderste firkanter.

Statsinstitutioner og andre kan, i det omfang der inden denne lovs ikrafttræden er givet tilladelse hertil af Justitsministeriet, føre en kongekrone og evt. mærke, anbragt midt i flagets øverste røde kvadrat. Kronen skal være i den af Kulturministeriet fastsatte udformning. Der

kan ikke fremover meddeles særlig tilladelse til private, firmaer m.v. til brug af kongekrone eller særligt mærke i flaget, herunder splitflag.

Stk. 3. Kongehuset og Flåden kan tillige føre det i stk. 2 nævnte splitflag i farvetonen pantone 194C.

§ 4

Loven omfatter flaghejsning til lands og til søs, både den påbudte og almindelig flagning.

Stk. 2. Ved flaghejsning forstås i denne lov at lade flag vaje fra fast ejendom, herunder bygning, eller fra skib eller andet fartøj eller installation, uden hensyn til hvilken stilling flaget indtager og uden hensyn til, hvilke midler der er anvendt til at fastholde det på dets plads.

Stk. 3. Der må ikke flages med mere end ét flag fra en flagstang.

§ 5

Det er uden særlig tilladelse fra politiet forbudt at flage med fremmede landes eller overnationalt organisationers flag. Særlig tilladelse kan alene meddeles for en tidsbegrænset periode. Særlig tilladelse kan ikke meddeles til flagning med fremmed lands flag på danske officielle flagdage, jfr. § 5, stk. 1. Der kan ikke meddeles tilladelser til flagning med fremmede staters flag i det omfang Danmark er i krig med - eller deltager i militære operationer, herunder blokade og sanktioner m.v. mod - det pågældende land. Justitsministeriet kan udstede nærmere om flagning med fremmede flag.

Stk. 2. Der kan dog flages med det finske, islandske, norske og svenske flag samt det færøske og grønlandske flag uden særlig tilladelse, ligesom der uden særlig tilladelse kan flages med FN-flaget og det europæiske flag (Europarådets flag/EU-flaget).

Stk. 3. Udenlandske diplomatiske repræsentationer kan uanset stk. 1 og 2 flage med eget flag m.v. i overensstemmelse med de særlige konventioner for diplomatiske repræsentationer.

§ 6

Justitsministeriet kan fastsætte nærmere regler om flagning, herunder flagning på officielle flagdage, flagning fra offentlige bygninger og skibe, helligdage, særlige mærkedage eller i anden særlig anledning for hele eller dele af Danmark, jfr. dog stk. 2.

Stk. 2. Forsvarsministeriet kan fastsætte nærmere bestemmelser om flagning fra Forsvaret bygninger, skibe m.v.

Stk. 3. Kongehuset kan fastsætte nærmere bestemmelser om flagning fra bygninger m.v., som ejes af medlemmer af Kongehuset, eller er stillet til rådighed for Kongehuset.

Stk. 4. Justitsministeriet kan i helt særlige anledninger give tilladelse til flagning med fremmede landes flag for en længere periode.

§ 7

Firmaer kan benytte stutflaget som mærkning af deres produkter i det omfang produktet er færdigproduceret i Danmark. Det er endvidere tilladt at anvende Dannebrog i form af stutflaget

på salgsvarer, emballage eller i varereklamer for firmaer m.v., som har hovedkontor i Danmark. Stutflagets udseende, proportioner og farver skal anvendes. Brug af splitflaget er forbudt.

Stk. 2. Brug af stutflag eller splitflag i firmalogoer for udenlandske firmaer eller udenlandsk producerede produkter er forbudt.

Stk. 3. Brug af stutflag eller splitflag i registrerede mønstre eller registrerede varemærker er forbudt.

§ 8

Forud for tilladelser efter § 4, stk. 1 og § 5, stk. 4 skal ansøgningen forelægges Dannebrogssamfundet til udtalelse.

§ 9

Overtrædelse af bestemmelserne i denne lov kan straffes med bøde.

Stk. 2. Varer, som er færdigproduceret i Danmark og påført splitflag samt varer færdigproduceret i udlandet og mærket med Dannebrog (stutflag eller splitflag) kan konfiskeres af staten.

Stk. 3. Registrering enten i Danmark eller i udlandet af mønstre, firmalogoer eller varemærker indeholdende Dannebrog (Stutflag eller splitflag) kan kræves afregistreret, evt. mod dagbøder.

§ 10

Loven træder i kraft den 15. juni 2024.

Generelle bemærkninger:

Ressortområdet ”flagning” har i Justitsministeriet indtil 22. juni 2023 været behandlet i o.m. en bekendtgørelse fra 1915. Ved Højesterets dom af 22. juni 2023 blev stadfæstet, at denne 1915-bekendtgørelse ikke havde den fornødne hjemmel. Dermed var der ikke tilstrækkelig hjemmel til i Danmark at fastsætte administrative bestemmelser omkring flagning.

Nærværende lovforslaget har til formål at skabe en retstilstand, som ligger tæt op ad den praksis, som der blev administreret efter forinden Højesterets dom.

Lovforslaget er opbygget som en rammelov, som giver den fornødne hjemmel til, at Justitsministeriet kan udstede nærmere og i visse tilfælde detailprægede bestemmelser. Lovforslaget har således ikke til formål at skabe regler for hvornår og hvordan m.v. en borger ønsker at flage men alene at fastslå, hvem der kan anvende forskellige typer flag (stutflag, splitflag, flag med mærke m.v.). Der har hidtil ikke været lovgivet omkring brug af firmaflag, vimpler, standere og andre fantasiflag, som ikke er omfattet af definitionen på ”flag”, og da området er ganske ubeskrevet i hidtidig praksis, er der heller ikke i nærværende lovforslag fastsat særlige regler om brug af disse. Dannebrog anvendes tillige som vimpel og stander. Der har ikke tidligere været fastsat bestemte mål eller forholdstal for vimpler og standere. Det anses derfor ikke at være hensigtsmæssigt på nuværende tidspunkt at fastsætte disse i loven, men vil senere kunne fremtræde i en særlig bestemmelse..

Lovforslaget tilstræber som nævnt en kodificering af den praksis, der var forud for Højesterets dom og skønnes derfor ikke at medføre øgede administrative opgaver, anlægsudgifter eller betydning for EU-lovgivning.

Færøerne og Grønland har egne flag og er derfor ikke omfattet af denne lov.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser.

Ad §§ 1, 2 og 3.

Det findes indledningsvis væsentligt at definere form og farve på Dannebrog i dets forskellige udformninger. Der er ikke en fast praksis omkring farvekoden for det hvide kors i flaget, hvorfor dette ikke er fastsat i forslaget.

Stutflaget kan anvendes af alle, hvorimod stat og Kongehus anvender splitflag – Flåden dog med en særlig farvevariant.

Der var i 1880'erne og senere en særlig praksis, hvorefter Kongehuset tillod en række privatpersoner m.v. at anvende splitflag, evt. med særligt mærke. Tilsvarende blev der givet tilladelse til, at en række personer, foreninger m.v. kunne anvende stutflaget med et særligt mærke. Der ses ikke givet nye tilladelser af denne karakter, og det foreslås, at der ikke skabes hjemmel til, at der kan gives nye tilladelser. Tidligere tilladelser er i al væsentlighed beskrevet, og evt. andre, som nu mener sig berettiget, må dokumentere dette.

En række statslige institutioner m.fl. har gennem årene fået tilladelse til at anvende kongekronen i forskellige udformninger. Det foreslås, at der fremover alene kan godkendes den officielle udformning af kongekronen.

Ad § 3.

Det forekommer naturligt at få defineret, hvad der i hele taget ligger i begrebet ”at flage”. Heri ligger, at det ikke vil være flagning i lovens forstand i det omfang en person ved f.eks. en fodboldkamp iklæder sig et dannebrogflag eller ophænger et flag i et vindue. Tilsvarende, hvis flaget anvendes på en kiste.

Ad § 4.

Som følge af Højesterets dom blev det tilladt at flage med alle nationalitetsflag. Hidtil har det været tilladt at flage med det finske, islandske, norske og svenske flag samt det færøske og grønlandske flag uden særlig tilladelse, ligesom der uden særlig tilladelse kan flages med FN-flaget og det europæiske flag (Europarådets flag/EU-flaget). Dette opretholdes med lovforslaget.

Udenlandske diplomatiske repræsentationer kan også fremover flage med eget nationalitetsflag m.v. i overensstemmelse med de særlige konventioner for diplomatiske repræsentationer.

Såfremt det fra Justitsministeriets side findes hensigtsmæssigt, at der indføres særlig hjemmel til, at det tyske mindretal i Sønderjylland kan flage med det tyske flag, vil en bestemmelse herom kunne udformes som stk. 3 i bestemmelsen: ”Justitsministeriet kan udfærdige nærmere

regler om anvendelse – både generelt og for flagninger på enkelte dage - af det tyske flag i de sønderjyske kommuner.” Stk. 3 om diplomatiske repræsentationer bliver herefter Stk. 4.

Det findes mest passende, at det også fremover bliver politiet, som meddeler tilladelse til flagning på enkeltstående dage, da en evt. overtrædelse ville skulle behandles af politiet.

Ad §§ 5 og 6

Som nævnt er loven en rammelov, hvor den nærmere administration overlades til Justitsministeriet, for Forsvarets vedkommende dog Forsvarsministeriet. Dette skabes der med bestemmelsen hjemmel til.

Kongehuset fastsætter som hidtil egne bestemmelser omkring flagning fra Kongehusets bygninger, skibe m.v. samt fra bygninger, anlæg m.v., som af staten er stillet rådighed for Kongehuset.

I forbindelse med flagning fra offentlige bygninger og flagstænger må der kun flages med Dannebrog, så der ikke hejses piratflag, regnbueflag o.lign., der giver udtryk for politiske holdninger.

Ad § 7.

Danske varer nyder anseelse i udlandet. Det har derfor vist sig, at udenlandske firmaer over tid har lukreret herpå ved at afbilde eller i øvrigt benytte Dannebrog på varen. Dette er sket med bl.a. småkager og honningprodukter.

Denne anvendelse af Dannebrog er i stridt med markedsføringsregler m.v., og det findes derfor hensigtsmæssigt at det fremgår direkte af loven, at alene firmaer, selskaber m.v. med hjemsted i Danmark kan anvende Dannebrog i markedsføring. Bestemmelsen hænger samme med § 8, hvorefter

Ad § 8.

Bestemmelsen er en nyskabelse. Dannebrog-Samfundet har – helt tilbage fra stiftelsen i 1908 – en meget betydelig samling af både nye og tidligere spørgsmål og flagning og offentliggør

periodisk de væsentligste på foreningens hjemmeside. Ligeledes udgiver foreningen artikler m.v. om flagning. En høring af Dannebrog-Samfundet kan derfor give administrative lettelser for Justitsministeriet i administrationen af loven og de mangfoldige spørgsmål, der måtte opstå. Dannebrog-Samfundet har også hidtil været hørt om flagspørgsmål, men det findes relevant at kodificere dette, således at der bliver en automatisk høringsmulighed.

Ad § 9.

Stk. 2 og 3 hænger nøje sammen med § 7. Varer produceret i Danmark kan mærkes med Dannebrog (stutflag), og derfor er det en naturlig konsekvens, at var produceret i udlandet men mærket med Dannebrog kan konfiskeres.

Såfremt Dannebrog indgår i et selskabs/firmas logo eller varemærke vil det være vanskeligt at forbyde brugen af selskabets/firmaets logo, og derfor må den relevante løsning at forbyde brug af Dannebrog i varemærker på helt samme måde, som det i dag ikke er muligt at få registreret et varemærke indeholdende den danske kongekrone.

Ad § 10.

Dannebrog fik ved Christian X's beslutning i 1912 sin "egen dag", nemlig Valdemarsdag, den 15. juni, og det findes derfor passende, at loven træder i kraft på denne dato.